

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

بدين يوم وبر زنده يك تن مباد
چو کشور نباشد تن من مباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم
همه سر به سرتون به کشتن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابی-فرهنگی

ملک الشعرا
استاد محمد نسیم «اسیر»

دام تزوير

چه می خواهی پی اقرار کس را
که نی سر ماند و نی دستار کس را
به این افسانه و افسار کس را
گر اقرار است و گر انکار کس را
نه دین ماند و نه با دین کار کس را
که نه دل ماند و نی دلدار کس را
نه شور عجز و استغفار کس را
که نتوان دوست خواند و یار کس را
که نه در ماند و نی دیوار کس را
نه سرکار است و نی سردار کس را
نمی نامید کس اشرار کس را
به پوند و دالر و کلدار کس را
ازین نام خوش آید عار کس را
به چنگ ذلت و ادبیار کس را

مدہ ای محتسب آزار کس را
«تو خود را باش» با شلاق تزوير
دگر آسان به دام خود نیاری
مقام کس نصیب تو نگردد
نمی دانی که از بیداد جمعی
ز ویرانگر چنان ویرانه شد شهر
نه راه خانقاہ و مسجد آباد
بنای دوستی ویران شد آن سان
ز راکت آفتی بر شهر بارید
بساط خودسری از بسکه گرمیست
خوش ایامی که در جمع مجاهد
و یا آن که خربین بود مشکل
ولی امروز از فرط خیانت
خدای من به محرومی مینداز

«اسیر» از ناتوانی بار دوش است

مکن یا رب به دوشی بار کس را

(شهر بن – المان، جنوری ۱۹۹۶)